

GAZETA W. KSIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA:

ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 agr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERATY:

1 agr. 3 fen. od wiersza na 1 szerokości
przyjmują się tylko w ekspedycji.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Paryż, 19. Maja. — Według dzisiejszego Monitora W. książę Konstanty obejrzawszy huty w Creuzot i szkołę w Saumur, wyjechał do Bordeaux. Tenże dziennik donosi, że W. książę Konstanty darował armii paryskiej 5000 franków.

Paryż, 20. Maja. — Cesarzowa i cesarz przybyli wraz z królem bawarskim dziś do Paryża, w celu obejrzenia wystawy kwiatów i roślin. Według Monitora, W. książę dziś wyjechał z Bordeaux do Rochefort. Na giełdzie mało ruchu.

Londyn, 20. Maja. — W izbie wyższej przeszedł wczoraj bil rozwodowy większością głosów 29. W izbie niższej rozpoczęły się pierwsze zapasy z powodu bilu Fagana, zmierzającego do zniesienia w Irlandyi danin oddawanych duchownym protestanckim pod nazwą *ministers money*. Rząd popierał bil wniesiony, i po rozprawach, w których brali udział lord Palmerston, lord Russel, Thesiger, Walpole i Napier, uległa opozycja głosami 174 przeciw 313. Konsolle 3 $\frac{1}{2}$, 94.

Berlin, 21. Maja. — Najj. Pan z Szczecina i Najj. królowa z Pilnie wrócili do Charlottenburga.

Berlin, 20. Maja. — Najświeższe wiadomości. Pierwszym aktem nowego ministerstwa duńskiego była odpowiedź na reklamacje dworów niemieckich. Osnowa tej odpowiedzi jest jeszcze niewiadoma, ale tyle pewna, że zawiera pewne koncesye. Domyślają się tego po układach, które zawiązał nowy gabinet duński z holsztyńską opozycją. Wczorajsza Berl. Tid. pisze o nowym ministerstwie, co następuje: Dopóki trwało przesilenie dopóty wstrzymaliśmy się od rozpraw, które nie dobrego przynieść niemogły, a zwłaszcza ze względu na zagranicę. Ministerstwo rekonstytuowało się, ale jeszcze się nie ustaliło, bo ministrowie spraw zagranicznych i holsztyńskich tymczasowo tylko zamianowani zostali. Układy się więc wciąż toczą z mężami stanu, którzy nie tylko zdolnościami, ale jeszcze układnością zdadzą się na dobrych pośredników między Danią a państwami niemieckimi. Ważną przeto jest rzeczą, ażeby w chwili obecnej panowała zupełna harmonia między królem a jego ministrami, i aby taż harmonia rozciągała się do dalszych warstw rządowych, ale nie w samych słowach, tylko w czynach. Jeżeli długi przeciąg czasu upłynął aż do rekonstytucji nowego ministerstwa, pochodziło to z powodu wielu trudności nadarżających się nie tak ze względu na osoby w skład ministeryalny wchodzące, jako raczej na stosunki zewnętrzne, które było trzeba wprzód jasno

ułożyć. Z tego powodu prezes rady ministrów Hall starał się naprzód zawiązać układy ze stronnictwem holsztyńskim i to bardzo pojmujemy, a sposób w jaki się owe układy toczyły poczytanym być winien za trafny. Starano się poznać, jak się stosunki ułożyły po wystąpieniu z ministerstwa pana Scheela. Prezes rady nie przestał na ustnych rozmowach, ale zażądał na piśmie warunków, pod którymi pojednanie nastąpić powinno. Pod danymi atoli warunkami żaden Holsztyńczyk nie chciał wniknąć do ministerstwa, jak pisze gazeta Krzyżowa. Do owych warunków policzyć można zdrażanie się stronnictwa holsztyńskiego w uznaniu pojęcia jednolitości państwa duńskiego, a więc z uszczerbkiem narodowości niemieckiej, bo Niemcy w księstwach duńskich należących pod pewnem względem do rzeszy niemieckiej wyrzec się niemysła swęj narodowości.

Komitet towarzystwa wolności handlowej zdawał na walnym zgromadzeniu w Hamburgu sprawę z postępu wolności handlowej na kolei ziemskiej, a mianowicie w przeciągu ostatnich 15 miesięcy. Znaczną ona uczyniła postęp, który dowodzi że zasada wolności we wszystkich kierunkach się upowszechnia. W wypadkach ostatnich niewidzimy ani jednego przypadku, w którymby przeciwna zasada odniosła zwycięstwo. Nawet Rosya w oddzieleniu swem od reszty Europy nie mogła nadal pozostać. Ogłoszoną taryfą otworzono do Rosyi podwoje na roścież handlowi, zniżono znacznie cło od indigo, kawy, pół i całkowitych fabrykatów, twistów, wyrobów bawelnianych, towarów jedwabnych, porcelany, towarów łociowych i t. d., tak że temi płodami znaczny odtąd prowadzonym będzie handel. Podobnie Belgia utrzymująca dotąd w wysokim stopniu cła wysokie wchodowe, nakłoniła się do polityki handlowej wolnomyślniej.

Prawem z dnia 19. Maja 1856 uchylila Belgia w głównej części systemat cel dyferencyalnych, ogłosiła wolność zupełną co do innóstwa płodów surowych, a zniżyła od wielu innych przedmiotów bardzo ważnych cło, a między temi od surowego, kutego i walcowanego żelaza. Rząd wniósł teraz kilka projektów względem dalszego zniżania cła wchodowego od żywności, które izby przyjęły. Francya także skłania się do pojęć liberalnych, a opozycja tylko odporne działa. Wiele państw włoskich idzie za postępem wolności handlowej, a szczególnie najdalej na tej drodze zaszła Szwecya. Jedna Anglia mały postęp uczyniła w zniżeniu cła od niektórych przedmiotów, natomiast Stany Zjednoczone przyprowadziły do skutku wielkie zmiany na rzecz wolności handlowej, zniżyły wszystkie opłaty celne bez wyjątku i wiele przedmiotów uwolniły całkowicie od opłat. Austria zniżyła dekretem cesarskim z dn. 19. Marca 1856 r. cła wysokie od towarów kolonialnych, od ołowiu surowego i lanego, od ku-

GAWĘDY NAUKOWE.

(Gaz. warsz.)

(Ciąg dalszy.)

Jakieby mogły być następstwa zmiany kierunku osi ziemskiej? — Czy fakt podobny miał kiedy miejsce? Mylnie twierdzenie w tym względzie Laplace'a. Ziemia musiałaby powrócić do pierwotnej osi wiru. — Czy były kiedy dostrzeżone komety o jądrze stałym? — Czy istnieją rzeczywiście komety o jądrach stałych? — rozmaitość zdań astronomów w tym względzie. — Jaka jest budowa komety? jakie jest przypuszczalne niebezpieczeństwo spotkania się ziemi z kometą o jądrze gazowym? czy ziemia może być zatruta przez kometę?

Nie mniej też groźnym byłoby uderzenie takiego ciała o ziemię, któreby tylko zmieniło os jej wiru i szybkość obrotu w okół tej osi. «Łatwo wyobrazić sobie, powiada znakomity autor *Systematu świata*, jakieby mogły być następstwa takiego przypadku. Gdyby os i szybkość obrotu zmieniły się, toby morza rzuciły dawne swe łóżyska szukając nowego równika, większa część ludzi i zwierząt zatopiłaby się w tym potopie powszechnym, lub zginęłaby skutkiem gwałtownego wstrząśnienia, doznanego przez kulę ziemską; całe gatunki jestestw zostałyby zatrącone, wszystkie pomniki przemysłu ludzkiego obalone w gruzy: oto są klęski, któreby musiało zrządzić uderzenie komety, jeżeliby masa jego była równa massie ziemi.» (*Systeme du Monde* p. Laplace, p. 222.) Laplace wątpić się nawet nie zdaje, że taki kataklizm miał już niegdyś miejsce i potop Mojżesz-

szowy mu przypisuje; dla tego też dodaje: «Widoczna więc dla czego Ocean zalewał niegdyś szczyty gór, na których zostawił ślady swego pobytu; zrozumiałem się staję dla czego zwierzęta i rośliny pędlinowe mogły istnieć w klimatach północnych, gdzie dotąd znajdujemy ich szczątki i ślady; nakoniec tłumaczy to nam nowość świata umysłowego, którego pomniki nie sięgają wyżej pięciu tysięcy lat.» Cały ten wniosek wielkiego astronoma jest całkiem fałszywy; przyczyn potopu gdzieindziej zupełnie szukać potrzeba; postępy społeczne geologii i astronomii niezbitnie udowodniły, że ani potopu nie można przypisać uderzeniu komety, ni też spotkanie takie miało kiedybydź miejsce z ziemią.

W tem rozważaniu przypuszczalnego uderzenia któreby mogło zmienić os ziemi, zwrócić uwagę na to należy, że wedle praw mechaniki, ciało sferoidalne takie, jakim jest nasza ziemską kulę, nie mogłoby stałe wirować na innej osi jedno na najkrótszej swojej średnicy, to jest na średnicy przechodzącej przez obadwa przeciwległe punkta jej spłaszczenia. Ziemia nasza, która jest kulą spłaszczoną u biegunów, wiruje właśnie na osi przechodzącej przez te bieguny, to jest wiruje na swojej najkrótszej średnicy. Tóż samo się ma z nią zarównoż jak i z wszystkimi planetami. Jesliby więc uderzenie przypuszczalnego stałego komety wytrąciło ziemię z jej osi wiru, toby ona nie mogła długo wirować na nowej osi swojej i musiałaby co chwila ją zmieniać, ażeby w ciągu mniej więcej długiego peryodu czasu powróciła do

swojej osi obecnej, to jest najkrótszej. «Lecz, jak powiada Dr. Lardner, jakieby to nieskończone i przerażające zmiany fizyczne i geograficzne zachodzić musiały w czasie tych ciągłych zmian osi wiru! Nie tylko szerokości i długości miejsc zmieniałyby się bezustannie, lecz zarazem i klimaty i pory roku; warunki i jakość roślinnych płodów ziemi uległaby musiała zmianom podobnym. Zwierzętaby wciąż wędrowały z kraju do kraju, szukając odpowiedniego sobie klimatu, a gnane głosem instynktu wrodzonego, uciekałyby od nagłych zmian i ostatecznych różnic temperatury. Rozkład wód i łądów, niepodległe już wprawdzie tak gwałtownym burzącym wstrząśnieniom jakie mogła zrządzić nagłość zmiany szybkości wiru i kierunku osi, niemniejby jednak przeto doprowadzone zostały do całkowitego stopniowego przeobrażenia, a geograficzny podział ziemi i granice ras i plemion całkiemby się zmieniły i zatarły.»

Uznając z tymi uczonymi możliwość skutków podobnych i tych następstw straszliwych, musieliśmy przyzwolić, że kometa, któryby podobne kataklizmy zrządził uderzeniem o ziemię, musiałby posiadać jądro stałe, inaczej bowiem żaden z powyższych wypadków miećby miejsca nie mógł, gdyby to jądro było w stanie ciekłym lub gazowym. W obudwu tych ostatnich razach bowiem, ziemia przebiłaby ciało komety przeszedłszy na wskroś niego, jako ciało stałe i posiadające większą gęstość. Jakieby mogły być następstwa wypadku podobnego? to jest inne pytanie. Teraz tylko rozważamy skutki i możliwość

tego żelaza, stali i towarów lanych, od przędzy bawełnianej, lnianej i wełnianej. Tylko związek celny stoi nieporuszony i niemoże dopiąć reformy swojej taryfy. Pokój paryski wyjednał na d. 30. Marca r. z. wolność żeglugi na Dunaju jako prawo europejskie i za tym przykładem otworzono Belt i Zund dla ca tego handlowego świata traktatem zawartym z Danią na dniu 14. Marca, od tąd przepływać będą okręty wszystkich narodów przez te cieśniny bez opłaty, podobnie obniżyła Dania cła na ładzie, które pobierała od towarów z Niemiec przechodzących ku morzu. W sprawozdaniu owem powiedziano: akt ten europejski daje świadectwo wolności handlowej, która toruje drogi na wsze strony do narodów, które naprzódno siliły się zawrzeć chińskim murem.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 17. Maja. — Najj. Pan, w skutku przedstawienia księcia namiestnika Królestwa, dozwolił przebywającym za granicą wychodźcom polskim: Henrykowi Józefowi Kromerowi, francuszkowi Kozielskiemu, zakonnikowi Hipolitowi Żmijewskiemu, Floryanowi Żurawskiemu, Julianowi Jabłecskiemu, Władysławowi Kraczkiewiczowi, Maksymilianowi Fuks, Janowi Leopoldowi Liezbiskiemu, Walentynowi Jerocińskiemu, Tomaszowi Tokarzewskiemu, Aleksandrowi Janiszewskiemu i Michałowi Pietraszewskiemu, powrócić do Królestwa Polskiego na zasadach ukazu z dnia 27. Maja 1856.

— Rada administracyjna mianowała księdza Ignacego Kamińskiego, dziekana foralnego i proboszcza w m. Rawie, tudzież nauczyciela religii w szkole powiatowej kanonikiem kolegiaty w Łowiczu w archidiecezyi warszawskiej.

Siedlce. — JW. JX. Benjamin Szymański, biskup podlaski, przyjmowany był u nas ze czcią i należnymi mu honorami, tak przez miejscowych i przybyłych z okolic księży, jak obywateli i urzędników. Obywatele wydali wystawny dla JW. pasterza obiad, na który wszystkich urzędników zaprosili. Urzędnicy zaś złożyli 150 rub. sr. na ubogich, wiedząc, iż tym sposobem największą przyjemność, znanemu z miłosierdzia kapłanowi, wyświadczą,

Rosya.

W najwyższym ukazie z dn. 17. Kwietnia, wydanym za własnoręcznym JCMości podpisem do rządzącego senatu, wyrażono: »Pragnąc okazać nową łaskę podanym Naszym, którzy się skazili przestępstwami politycznymi, a potem nienagannem postępowaniem dowiedli swego żalu, oraz tym, którzy jeszcze w dawniejszym czasie, przed dniem Naszej koronacji, wróceni zostali z miejsca wygnania lub w inny sposób ulaskawieni, również jak spłodzonym po wydaniu na nich wyroku sądowego, dzieciom prawym tak ich jak i zmarłych po powrocie, rozkazujemy: 1) Będących rodem z gubernij wielkorosyjskich, którzy pozbawieni byli praw stanu wyrokiem jenerałaudytoryatu z dnia 19. Grudnia 1849 r., zostają w służbie wojskowej i znowu dosłużyli się stopni oficerskich; praporemzkom: Dmitremu Aehzarumow, Teodorowi Dostojewskiemu, Konstantemu Debu 1mu i Hipolitowi Debu 2mu, uwolnionemu od służby praporszczykowi Aleksemu Pleszczew i podoficerowi Bazylemu Holowińskiemu; powróconym z Syberyi do gubernij wewnętrznych: oficyaliście kancelaryjnemu Sergiuszowi Durow, Feliksowi Toll i Janowi Jastrzembskiemu, oraz prawym ich dzieciom spłodzonym po wydaniu co do ojców wyroku sądowego, nadajemy poprzednie prawa pod względem pochodzenia, tj. tym którzy posiadali przed wyrokiem szlachectwo dziedziczne, wszelkie prawa szlachectwa dziedzicznego, a należącym do innych stanów, prawa ich stanów poprzednich, lecz wszystkim bez prawa do poprzednich majątków. 2) Będącym rodem z gubernij zachodnich, którzy osądzeni z pozbawieniem praw stanu, za należenie do rokосу polskiego, do spraw emisaryuszów i tajnych towarzystw i za inne przestępstwa polityczne dokonane przed i po pomienionym rokосу, powróceni zostali z miejsc zesłania jeszcze przed dniem Naszej koronacji, również jak spłodzonym po wydaniu co do nich wyroku sądowego, dzieciom prawym tak ich jak i zmarłych po powrocie do domu lub w gubernie wewnętrzne, nadać poprzednie prawa pod względem pochodzenia, na tych samych zasadach i pod temi samymi warunkami, co i osobom wymienionym w pierwszym punkcie tego ukazu, tylko bez tytułów honorowych, jeśli niektórzy

z nich używali ich przed osądzeniem. 3) Łaskę, udzieloną poprzedzającym punktem, w równym stopniu i z temi samymi ograniczeniami rozszerzyć i na tych mieszkańców gubernij zachodnich, obwinionych o popelnienie rozmaitego rodzaju i w różnych epokach przestępstw politycznych, którzy po pozbawieniu praw stanu oddani byli do służby wojennej, rot arezstanckich lub ulegli innemu rodzajowi zesłania, a którzy potem, także przed dniem Naszej koronacji powróceni zostali do domów, uzyskali rangę, dymisyę lub otrzymali inne oznaki łaskowości Monarszej. 4) Mieszkańcom gubernij zachodnich, którzy nieprawnie wydaliwszy się z ojczyzny, do jakiegobycokolwiek czasu i rodzaju przestępstwo ich odnosiło się, otrzymali pozwolenie powrotu z zagranicy jeszcze przed ukazem Naszym z dn. 21. Czerwca 1856 r., również jak spłodzonym po wydaniu na nich wyroku sądowego, dzieciom prawym tak ich jak i zmarłych po powrocie do ojczyzny, nadać wszelkie poprzednie prawa pod względem pochodzenia na tej samej zasadzie, na jakiej takowe nadają się, na mocy Naszych decyzyj, powracającym obecnie z zagranicy wychodźcom polskim. 5) Tym z mieszkańców gubernij zachodnich, którym na zasadzie 2. 3. i 4. punktów niniejszego ukazu, nadają się prawa szlachectwa i innych stanów uprzywilejowanych, jeśli oni po powrocie, przed ukazami naszymi z 21. Czerwca i 26. Sierpnia 1856 r. z miejsc zesłania lub z zagranicy postępowali, lub postępować będą nienagannie w ciągu lat trzech, dozwalać wstępować do służby cywilnej na zasadzie ogólnych istniejących w tym przedmiocie postanowień. 6) Udzieloną poprzednim punktem łaskę, rozszerzyć na wszystkich przestępców politycznych, rodem tak z gubernij zachodnich jak i innych części cesarstwa, którzy są powróceni lub wracają będą na zasadzie manifestu i ukazu Naszego z 26. Sierpnia 1856 r. Tych zaś, którzy służyli w miejscach zesłania, przypuszczać do służby w wydziale cywilnym bezzwłocznie po powrocie do domu, jeśli tego zapragną, i jeśli główna zwierzchność miejscowa uzna ich tego godnymi. 7) Wszyscy wzmiankowani w niniejszym ukazie Naszym mieszkańcy gubernij zachodnich, również jak i wszyscy ci, którzy wracają będą z zagranicy i miejsc zesłania na zasadzie ukazów Naszych z 21. Czerwca i 26. Sierpnia 1856 r., winni poprzednie prawa swe do szlachectwa dowodzić porządkiem przepisany ogólnymi postanowieniami, na ten cel wydanymi. Dla przedstawienia takowych dokumentów naznacza się termin dwuletni, licząc go: dla tych, którzy dawniej wrócili do domów, od dnia ogłoszenia niniejszego ukazu Naszego, a dla tych, którzy wracają na zasadzie wyżej wspomnianych ukazów Naszych, od dnia przybycia ich na miejsce urodzenia. Dla małoletnich zaś, od dnia dojsia przez nich do pełnoletności. Rządzący senat nie zaniecha, dla wypełnienia niniejszej woli Naszej, uczynić stosowne rozporządzenia.

— Przez dyplomy cesarskie z dnia 7. Kwietnia, ozdobieni zostali orderem Śtęj Anny klasy 1ej z koroną cesarską: Rektor St. petersburskiej akademii duchownej, biskup Winnicki, przewielebny Makaryusz, i biskup Tulski i Bielewski, przewielebny Dymitry.

Francya.

Paryż, 17. Maja. — Cesarz nie był wczoraj w Fontainebleau na polowaniu, ale w towarzystwie jenerała Montebello zrobił ekskursję do Paryża odwiedzić senatora pana Vieillard, nauczyciela i jednego z najstarszych swych przyjaciół, chorobą ciężką złożonego. Przy tej sposobności wstąpił cesarz do w. księcia Konstantego, aby go raz jeszcze pożegnać.

— Rada gminy paryskiej postanowiła dać wielki bal na uczenie króla bawarskiego. Bal taki kosztuje miasto zwykle 150,000 fr.

— Rząd zajmuje się środkami powiększenia armii przeznaczoną przeciw państwu niebieskiemu. Nieustannie zgłaszają się do ministerstwa marynarki oficerowie chcący należeć do wyprawy.

— Król bawarski przybył dziś do południa o 1½ do Fontainebleau, przyjmowany wszędzie oznakami okazałości i wystawy programem przepisaną.

— Patrie donosi, że książę Napoleon w czasie bytności swojej w Berlinie wręczył panu Humboltowi dekoracye wielkiego oficera legii honorowej.

— Jenerał Cavagnac bawi obecnie w Brukseli. Sądzą, że nie przyjmie kandydatury do ciała prawodawczego.

spotkania się ziemi ze stałym jądrem komety. Zapytajmy więc roczniki astronomii, czy istotnie kometa o stałym jądrze był kiedy widzianym za pamięci ludzkiej?

Dawne roczniki chińskie i w ogóle starożytnych ludów wspominają wprawdzie o kometach tak wielkiej świetności, że niepodobna przypuścić nawet, by ciało gazowe, odbijające tylko światło, mogło takim blaskiem zaświecić; należałoby się domyślać może, że jądra takich komet musiały być innego składu, gęstszego niż gaz. Lecz zważywszy zarazem na skłonność jaką mają ludy wschodu a szczególnie Chińczycy do przesydy w porównaniach, można pozwolić sobie wątpić trochę o prawdziwości przyrównań blasku komet do księżyca lub słońca na przykład, a przynajmniej niezmiernie warunkowie wiarę do nich przykładać; bo od czasu ścisłych dostrzeżeń, żaden kometa o blasku podobnym nie był nigdy widzianym, pomimo, że jako mniemane znamiona groźby niebios przerażały one nieraz ludzkość skłonną zawsze do postrachu, więc tem samem nie widzącą rzeczywistości w prawdziwym jej świetle. Niektórzy astronomowie, a w ich liczbie znakomity Arago, który stanowi tak wielką powagę w zadaniach astronomii fizycznej, nie zdaje się wątpić o możliwości istnienia komet o jądrach stałych, lecz w naukach ścisłych nie mając prawa zaprzeczyć całkiem twierdzeniu podobnemu, we wnioskach jednakże należy niezbędnie wnioskować o rzeczach niewiadomych ze znanych i wiadomych, a to zdaje się być pewnikiem, że od czasu ścisłych dostrzeżeń astronomicznych dokonywanych narzędziami odpowiedniami, nie pojawił się ani razu kometa o jądrze stałym. To też przypu-

szczalna możliwość spotkania się ziemi z kometą o jądrze takim jest nieskończenie mało uzasadnioną i obawa o tak groźne skutki wypadku podobnego zdaje się tem samem być najzupełniej płonną.

Astronomia w poszukiwaniach swoich nad składem fizycznym komet doszła do pewnego wypadku, że ciała te są zbiorem gazów nieskończenie rozrzedzonych, odbijających światło słońca i jeżeli nie wszyscy uczeni godzą się dotąd na to zdanie, by to prawo było powszechnem co do jąder, które jak widzieliśmy powyżej, w wypadkach wyjątkowych przypuszczają niektórzy móz być ciałami w stanie stałym lub ciekłym — to wszyscy astronomowie jednoznacznie przyznają, że ogół jąder tych ciał, a bezwzględnie głowy i ogony wszystkich komet są tylko zbiorem z gazów. Spotkanie się więc ziemi z ciałem gazowem nie mogłoby rzeczywiście być groźnem dla niej, jako wypadek dynamiczny spotkania się dwu ciał w ich biegu, lecz jest jednak inna przyczyna, która może budzić pewną obawę pod tym względem, i w której nauka dla tego dotąd nie miała prawa stanowczo wyrzekać, że nie zna jednej bardzo ważnej danej, mianowicie nic nie wie o składzie chemicznym ciała komety, a jest to warunek niezmierniej wagi w przypuszczalnej możności spotkania się komety z ziemią. Skład powietrza, w którym żyjemy, jest tak ważnym do utrzymania życia na planecie naszym, że jeśliby w jakibądź sposób naruszonym został sosunek pierwiastków wchodzących w skład jego, to jest kwasorodu i azotu, lub jeśliby inny jaki pierwiastek przymieszal się przeważnie do niego, toby życie organiczne musiało ustać na ziemi; a raczej, że organizmy dziś na niej żyjące, musiałyby ustąpić miejsca innym

jakim, nie znanym nam, zastosowanym do środka otaczającego ich. Ponieważ więc nie znamy chemicznego składu komet, oczywista też, że wiedzieć nie możemy, czyby pierwiastki jej składowe nie były zgubnymi dla obecnego życia organicznego ziemi? czyby jej nie zatrwały?

Możnaby wprawdzie szukać uspokojenia w dowodach niezmierniej nikłości komet, że będąc miliony razy rzadszemi od powietrza, zmieszalyby się z niem w tak niezmiernie małej ilości, żeby nie mogły się stać zgubnymi dla ziemi. Na to nie ma ścisłego dowodu, w zadaniach niewiadomych niezmiernie ogólnym być potrzeba w sędzie, a my nie wiemy, jakie gazy wchodzi w skład komety. Z faktów zaś znanych wnioskując, można przytoczyć wiele przykładów silnego bardzo działania na organizmy nieskończenie małej ilości atomów pewnych ciał i działania ich szkodliwego nawet nieraz. Jako przykład niepojętej prawie podzielności na atomy i silnego zarazem ich działania na powonienie nasze, przytoczę tylko znany powszechnie fakt, że zapach ziarnka piżma lub kropelki nawet jednej olejku różanego, rozchodzi się po całym pokoju i przez długi nawet czas trwa w nim. Takiego rozcieńczenia materii niepodobna jest wymierzyć w żaden sposób, bo nawet ziarnko piżma przeważone po długim przeciągu czasu, wcale nie zdaje się tracić nic na wadze. Tylko zmysłem powonienia czuć możemy obecność atomów tego pierwiastku w powietrzu pokojowem, a objętość pokoju czyli stosunek ilości powietrza w nim zawartego do tych atomów odrywających się od ziarna piżma, jest prawie niewymierny.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Anglia.

London, 17. Maja. — Układ pokojowy z Persją zawarty podpisany został przez szacha perskiego w 14ym Kwietnia pomimo uwiadomien Norda i innych pism rosyjskich utrzymujących, że układ ten spotkał się z trudnościami, niedozwalającymi rządowi podpisać go. Ministeryalny Obserwer poświęca Persji artykuł, w którym mówi: »Rząd angielski nie miał nigdy planu powiększenia się na karb Persji. Wolimy Persją zachować dla siebie jako sprzymierzeńca pożytecznego, jako zapórę oddzielającą nasze indyjskie posiadłości od tych, którzy granice swe bardziej na wschód rozszerzyć zamyszlają. Pragniemy przeto żyć na stopie przyjaźni z Persami i Afghanami. Rozszerzać swój kraj w tamtych okolicach gabinet weale nie zamierza. Gdyśmy z Rosyanami walkę toczyli, drażniono Persów do obelg przeciw naszej ludności i przeciw naszym urzędnikom, jako i do kuszeń o zagarnienie niezawisłego Heratu, który z powodu położenia swego zbyt jest ważny dla Indyj, abyśmy obojętnym na to mogli patrzeć okiem. Układ paryski usuwa wszelkie tego rodzaju użalania, nie pozbawiając Persji ani pięćdziesiątą ziemi. Wojna jednak była zbyt daleko posunięta, aby rząd w Teheranie przekonać, że mogliśmy łatwo zdobyć całą południową Persją i z nią postąpić wedle upodobania. Nie potrzebujemy przecie takiej rękomy; nie zezwolimy jednak na to, aby Rosyanie w północną Persją wpadli. Jesteśmy gotowi wyjść z kraju szacha, skoro tylko pokój podpisany i postanowienia jego spełnione będą. Nie tylko dobiliśmy się w wojnie powodzenia, ale pokazało się oraz, że szczypty arabskie w południowej Persji ze wszystkich stron garnęły się pod chorągiew naszą. Rząd perski który osobno lub pod zwyczajnym zostaje wpływem, otrzymał nauczkę, którą nie tak prędko zapomni.«

Koleje angielskie kosztują 300 mil. fsz.; formalności prawne pochłonęły 12,548,715 fsz. — Wedle ostatnich wykazów rządowych przynoszą koleje żelazne w przecięciu około 3½ procentu. Ileż niepotrzebnych powstało kolei w różnych kierunkach! Temu jest winien częścią rząd, który z taką łatwością udziela koncesje na koleje, częścią interes prywatny. Z tego też to powodu wiele kolei pobocznych żadnego nie daje zysku.

Hiszpania.

Madryt, 9. Maja. — Rozmowa króla i królowej z generałem Serrano, gdy ten po powrocie swoim z Paryża w pałacu był przyjmowany, wzniesła w wyższych gronach nie mało zadziwienia. Królowa zwróciła pytanie do posła: dla czego porzucił posadę w stolicy francuskiej, aby, odpowiedział on, bronić tronu W. K. Mości. Czyliż, odezwała się królowa, tron wymaga obrony i zkaż mu zagraża niebezpieczeństwo. Na to generał oświadczył, że niebezpieczeństwo zagraża ze stronictwa wstecznego, które w roku 1854 naraziło najwyższe dobro kraju na szwank, występując bezwzględnie przeciw wyrzeczonej woli narodu, przez co sprowadzono nań nieszczęsną katastrofę, a gorszej jeszcze spodziewać się można. Królowa zachęciła generała do otwartości i swobodnej mowy, tak że on wyraźnie oświadczył, co dawniej był powiedział hrabia Luceny. Królowa pytała go się dalej, jakiej myśli jest cesarz Francuzów względem polityki panującej w Hiszpanii, na co Serrano oświadczył, że obecnie bardziej zajmują Napoleona sprawy wschodu i północy, że atoli cesarz w ogóle ma pewną odrazę od za daleko panującej reakcji, gdziekolwiek się ona pojawia, i że w swym czynie oświadczył się przeciw dalszemu postępowi reakcyjnych wypadków przeszłego roku. Król i królowa nader łaskawie przyjęli i pożegnali generała.

Madryt, 13. Maja. — Gazeta ogłasza dekret królewski z dn. 6. b. m., którem zatwierdza się utworzenie towarzystwa górnictwa hiszpańskiego, posiadającego 60 milionów realów.

— Epoca donosi, że komisya senatu, mająca raportować o zrzeczeniu się księcia de la Victoria, składa się z hr. Clenord, hr. Balmareda, Juan Sewilla, Santiago Tejada, Fermina Ezpeleta, Ant Aliala, Galiano i Eurebio Colonge. W niektórych sekcjach były debaty bardzo żywe, bo zdania senatu w tej sprawie są nader podzielone. Jedni sądzą, że zrzeczenie musi być przyjęte. W ogóle jednak panuje to zdanie, że tej kwestyi nieprzewidziano w konstytucyi i należy ją oddać komisji. Podług nowego projektu do reformy jest książę de la Victoria, jako generałkapitan armii, sam przez się już senatorem.

Madryt, 15. Maja. — Gazeta ogłasza dekret przedłużający wprowadzenie zboża bez cła aż do 31. Grudnia.

— Wieści o powstaniu karlistowskim nie potwierdzają się.

Azja.

Hongkong, 30. Kwietnia. — Wojska i parowce z Anglii i Madras nadeszły; nie przedsięwzięto atoli żadnych nowych operacji wojskowych. Tu i w Makao panuje wielki ruch handlowy. Mandaryni stawają zaporą dla handlu między Hongkong i Makao.

— Od posła francuskiego w Teheranie nadeszły listy do Paryża, zwiastujące o dobrem usposobieniu dworu perskiego. Chociaż urzędownie nie nadeszły jeszcze wiadomości o układzie w Paryżu zawartym, to przecie dwór wiedział o nim i pełnej radości oznaki objawiał z tego względu. Zdaje się przeto nie ulegać wątpliwości, że układ ten będzie potwierdzony.

— Kroki nieprzyjacielskie po wzięciu Mohamerah ustaly na polu bitwy. Anglicy zdobyli sobie przynajmniej zdrowe siedziby na lato, choćby ich ostatnie powodzenia nie miały wpłynąć na pozyskanie prędkiego pokoju. 4. Kwietnia dopiero nadszedł układ w Paryżu zawarty do Teheranu i przyjęty został, jak wiadomości pocztą lewancką z Konstantynopola z d. 8. Maja gloszą, przez szacha i ludność z wielkiem zadowoleniem i radością.

— W Jaffie wydarzył się w czasie świąt wielkanocnych następujący przypadek. Niektóry fanatycki, mieszkający postanowili chorągwie wywieszzone przed konsulatami austriackim i pruskim zerwać i zniszczyć. W Jerozolimie zaś spędzono święta wielkanocne z wszelką uroczystością przyzwoitą i porządkiem. Na drodze z Jaffy ku Jerupulimowi wielki natłok pielgrzymów dał się spostrzedz.

Kronika miejscowa.

Poznań, 22. Maja. — Naszą wiadomości onegdajszą o wybieraniu się do nas dyrektora teatru polskiego w Krakowie pana Pfeifra w ten sposób prostujemy, że nie dopiero w Czerweu, lecz około 25. Maja stanie z swoją trupą w Poznaniu i w ostatnich dniach Maja rozpocznie reprezentacje polskie dramatyczne w tutajszym teatrze.

Wolsztyn, 14. Maja. — Na polach bełcińskich natrafiono przy poszukiwaniach pokładów węgla kamiennych na pokłady rudy żelaznej, które obejrzysz komisya górnicza z Szląska. — W dawniejszych latach objeżdżali kupcy dwory w naszym powiecie i chętnie kupowali wełnę przed targiem wrocławskim i poznańskim. W tym roku niepokazują się oni, a jak mówią, z obawy, aby wełna nie spadła w cenach podczas jarmarków na wełnę.

Rozmaite wiadomości.

— Wspomnieliśmy niedawno o nowo odkrytych przez Anglików wyspach z guanem. Odnoga Koria Moorria, gdzie są te wyspy, znajduje się na południowo-wschodnim wybrzeżu Arabii, pod 17 stop. półn. szer., i 57 długości na wschód od południka Greenwich. Wejście do tej do tej odnogi najeżone jest skałami, z których trzy główne, mianowicie: Haski, Giblea i Ghurzood, mają być pokryte pokładami guano, jakiego ilość szacują na 3 miliony tons angiels. Odległość wysp tych od Aden ma wynosić 750 mil mors. a 850 od Bombay. Okręty mogą ładować z wszelkim bezpieczeństwem od końca Sierpnia do końca Kwietnia, w którym to peryodzie roku, morze ma być zupełnie spokojne i deszcz nie pada; w Maju i następnych 2½ miesiącach południowo-zachodni monsoon panuje, który kładzie tamę wszelkiemu ładowaniu, a deszcz objawia się niekiedy, chociaż bardzo rzadko. Wybrzeże w odnodze jest zaludnione tak, że na rękach zbywać nie powinno; a co do wody zdatnej do picia, tę znaleziono na tuż przyległej wyspie Halameca, gdzie osada okrętu rządowego Juno, pod przewodnictwem kapitana Ord, wykopała studnie odpowiednie. Po odkryciu tych ważnych depozytów nawozu przez wspomnianego kapitana, rząd angielski otrzymał od Imama Muskatu cesję wysp rzeczonych, i wynagradzając p. Ord, udzielił temuż pięcioletni podobno przywilej do wybierania z nich guana pod pewnymi restrykcjami, dobro ogółu mającymi na celu. Kapitan Ord pozwała każdemu importować to guano do Anglii, za opłatą jemu 1 fszt., a rządowi 2 szel. w pierwszym roku, i 4 szel. w następstwie od każdej tony wprowadzonej do kraju. Importacja ma być ograniczona do Wielkiej Brytanii i Irlandyi. Gatunek podobny jest do guana z Ichaboe (dziś wy-czerpanego) i z wyższego Peru.

— Pisma rosyjskie wspominają o następującym wypadku, jaki się wydarzył w roku zeszyłym w gubernii kurskiej. Szesnastoletni syn włościanina, obecny będąc przy wybijaniu pszczoł w pasiece, dostał od ekonomia nieco miodu; kiedy go zjadał, nagle poczuł palący ból w gardle, i uskarżał się na ukąszenie pszczoły. Ból wzmagał się, oddech co chwila stawał się trudniejszym. Ekonom kazał go odwieźć do wsi do ojca, ale chłopiec umarł w drodze w pół godziny po ukąszeniu. Lekarz odbywający sekcję w masie pokarmowej, jaka tkwiła w kanale pokarmowym, znalazł szczątki pszczoły, a na wewnętrznej części tegoż kanału, za pomocą mikroskopu, odkrył miejsce ukąszenia i samo żądło. Po szczegółowem opisaniu dostrzeżonych zmian, lekarz zastanawiając się nad tym wypadkiem śmierci nader rzadkim, a może dotąd jedynym, dodaje, że nie może zrozumieć, jakim sposobem nastąpiło owe śmiertelne ukąszenie, podczas bystrego przejścia pokarmu do żołądka. Czy ukąszenie to sprawiła żywa jeszcze pszczoła, czyli też wypuszczone już żądło? Lekarzowi sprawodawcy wiadomem jest z doświadczenia, że żądło pszczoły wypuszczone, przez niejaki czas zachowuje jad, zdolny sprowadzić także następstwa jak z ukąszenia przez żywą pszczołę, zwłaszcza, jeżeli żądło dotknie części nie pokrytych skórą.

— Od dawna już zajmowano się tem, aby parę jako siłę ruchu zastąpić elektrycznością. Próby w tej mierze czynione pojawiają się od czasu do czasu, lecz dotąd nie okazały się jak się zdaje praktycznymi, skoro nigdzie nie użyto elektryczności jako siły ruchu. Teraz wszakże donoszą Gazecie Austriackiej z Paryża, że zagadkę tę fizyczną rozwiązał inżynier z Edynburga nazwiskiem Allan. Od dawna on już pracował nad użyciem stósownem elektryczności, a teraz dopiąwszy celu zgłosił się do p. Forbesa Campbella, który zostawał dawniej w stosunkach z cesarzem Napoleonem. Campbell przybył umyślnie do Paryża, by cesarzowi przedstawić wynalazek Allana, a wyznaczona natychmiast w tym celu komisya zdała raport jak najprzychylniejszy. Dnia 20. Kwietnia w obecności cesarza odbyto próbę parę godzin trwającą, która przeszła wszelkie oczekiwania. Cesarz zamysla wynagrodzić wynalazcę sowicie, a wynalazek jego oddać na usługi całego świata.

— Pomiędzy targiem na zboże a mostem Londynu stoi kolumna niezawodnie najwyższa w Europie, zwana pomnikiem; jest ona okrągła, rowkowana, porządku doryckiego; budowa ta nader śmiała, ma 202 stóp wysokości a średnicy 15; podstawa jej czworograniasta 40 stóp wysoka, a 21 wynosi bok kwadratu. Wewnątrz niej są wschody ślimakowate, z poręczą żelazną aż do szczytu, z którego widać całe miasto i okolice. Zaczęto ją budować w r. 1677, na pamiątkę strasznego pożaru w 1666 w Londynie wydarzonego. Przyczyna tego pożaru jest niewiadoma i niepewna; powszechnie domniemywano się, że ogień wszczął się u piekarza, i prawie w oka mgnieniu ogarnął cały dom, następnie budynki sąsiednie i całe miasto, z tem większą gwałtownością, że w chwili rozpoczęcia pożaru, wzmógł się wiatr północny, i trwał przez dni trzy bez przerwy. Zniszczył on 89 kościołów, bramy miasta, ratusz, nader wiele szpitali, szkoły, bibliotekę, wielką liczbę pięknych budowli, 400 ulic, i więcej niż 13,000 domów. Z 26 dzielnic miasta, 15 zupełnie zrujnował, a 8 znakomicie uszkodził.

— Jadna z gazet Ameryki, tak rekomenduje swego nowego redaktora: Z przyjemnością zawiadamiamy naszych czytelników, że p. John Smith, doskonały pisarz i prawdziwy Amerykanin, który już od 14tu lat zostaje w związkach z gazetariatem, będzie podczas obioru prezydenta, częścią polityczną naszego pisma redagować. P. Smith, chociaż jest bardzo łagodnym i dobrze wychowanym gentlemanem, miał już w życiu swem pięć pojedynków, w których zawsze zabił przeciwnika. Podczas całego wyboru nosi on przy sobie dwa meksykańskie noże, dwa sześciostrzałowe rewolwery, ogromny kij dobrze okuty, i nadto parę żelaznych pięści, znanych dobrze jego przeciwnikom. Pan Smith nosi ogromną brodę z djabła wielkimi wąsami, które są w stanie jego przeciwnika postrachem przejąć. Portret jego można w każdym czasie widzieć u dagerotypa B... Wszelkie wyzwania od godziny 9ej rano do 3ej po południu z ochotą przyjmuje.

— Tuż przy granicy obwodu krakowskiego w Szląsku pruskim mianowicie w całym trójkącie między Pszczyną, Głowicami i Mysłowicami szukają

solu, gdyż dawne podania niosą, że w tych stronach istniały przed wiekami żupy solne. Dotychczasowe poszukiwania miały wykazać, iż sól lubo nie w wielkiej obfitości znajduje się w tych stronach, lecz nie natrafiono dotąd na właściwe jej pokłady.

— W samym Medyolanie wychodzi obecnie 32 pism tygodniowych niepolitycznych rozmaitej treści: naukowych: literackich, artystycznych, przemysłowych i handlowych i t. p.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie d. 22. Maja 1857.

P t o d y.

Zyto *) na bieżący miesiąc 38 $\frac{2}{3}$ — $\frac{3}{4}$ pl., na Lipiec 39 $\frac{1}{2}$ pl., na Wrzesień Październik 40 list., 39 $\frac{1}{2}$ pien.

Okowita **) na miejscu (bez beczki) 22 $\frac{5}{6}$ do 23 $\frac{1}{3}$, (z beczką) na bieżący miesiąc 24 pl., na Czerwiec 23 $\frac{5}{6}$ pl., na Czerwiec Lipiec 23 $\frac{3}{4}$ —24pl., na Lipiec 23 $\frac{1}{2}$ pl.

Mało ruchu w handlu, jednak okowita ma pokup.

*) za wędzel po 25 szefli. **) za beczkę po 9600 $\frac{0}{0}$ Trallesa.

Przybyli do Poznania 21. Maja.

BAZAR: Karśnicki z Mystek, Radoński z Krześlic, Stablewski z Śliwna, Dzierzbicki z Zawor.

HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: Brüggemann z Berlina, Mollard z Góry, hr. Plater z Psarska, Wiesiołowski z Górki, Kennemann z Klenki, hr. Węsierska z Zakrzewa, Taczanowska z Kuczkowa, Lisiecki z Pleszewa, Lachmann z Łobżenicy, Lehmann z Nitsche, Tobiasz z Berlina, Cohn z Zgorzelicy, Lesser z Wrocławia.

Koncert **Stanisława Szczepanowskiego** na gitarze i wiolonczeli, odbędzie się w **Wągrówcu** w drugi dzień Zielonych Świątek. Szczegółowe doniesienie później nastąpi.

STANISŁAW SZCZEPANOWSKI

będzie miał zaszczyt dać **Koncert** w **Wrześniu** dnia 4. Czerwca, w którym odegra dwie sztuki na wiolonczeli kompozycy p. Servais 1) Le Désir, 2) Souvenir de Spa, 3) swojego Mazura z introdukcją. — Na gitarze, 1) Pamiątka z podróży do Smyrny, 2) Wspomnienie Szkocyi, 3) Myśli o Andaluzyi.

Nakładem **Ernesta Rehfelda** (księgarnia Braci Szerk) w Poznaniu cotylnko wyszły i są do nabycia po wszystkich księgarniach:

Tabelle ułatwiająca redukcją ceny zboża dla W. Ks. Poznańskiego, czyli ile kosztuje szefel, wędzel, garniec i berlińska mecka, jeżeli wiertel po 16 garnicy tyle i tyle kosztuje. Ułożył **Oswald Dullin**. Cena 7 $\frac{1}{2}$ Sgr.

SPRZEDAŻ KONIECZNA.

Królewski Sąd powiatowy. Wydział I. W mieście Sremie w Rynku pod Nr. 63/64. położona, kupcowi Samuelowi Aleksandrowi z Nowego miasta n./W. należąca posiadłość, składająca się z domu murowanego z dwiema stronnemi przybudowaniami, stajni, dwóch wozowni, domu mieszkalnego w podwórzu, podwórze etc., o szacowana na 7524 Tal. 27 Sgr. wedle taxy, mogącej być przejranej wraz z wykazem hipotecznym i warunkami w Registraturze, ma być dnia 3. Września 1857 przed południem o godzinie 11ej w miejscu zwykłym posiedzeń sądowych sprzedana.

Niewiadomi z pobytu sukcesorowie zahypotekowanego wierzyciela Lehmana Ascher Friedmanna a mianowicie:

- 1) Abraham Friedmann,
- 2) Salomon Friedmann i
- 3) Samuel Friedmann

zapozywają się niniejszém publicznie.

Wierzyciele, którzy względem niewykazującej się z księgi hipotecznej pretensyi realnej z ceny kupna swego zaspokojenia poszukują, winni się z pretensją swą w Sądzie sprzedaż prowadzącym zgłosić Srem, dnia 21. Grudnia 1856.

Zdatni **nauczyciele domowi i guwernantki**, po większej części muzykalni, szukają miejsca za pośrednictwem

F. Behrenda w Wrocławiu, przy ulicy Gartenstrasse 32b.

Miejsce guwernera u zacnego obywatela wskaże rektor **Choiński** w Gostyniu.

Do trzech małych dzieci 6—7—10 lat mających Guwernantka Polka, znająca dokładnie język francuski, niemiecki i muzykę, zechce się zgłosić zaraz pod adresem **N. N. w Kcyni** poste restante.

Dom **Pomarzanek** pod Kłeckiem ma na sprzedaż 180 owiec zdrowych do chowu.

HOTEL BERLINSKI: Oehmichen z Oschatz, Kalkstein z Stawian, Sawiński z Posadowa, Jessnitzer z Sroczyzna, Kamiński z Wrocławia, Ulrich z Głogowa, Witkowska z Gniezna.

HOTEL PARYZKI: Jagodziński z Stępcina, Hulewicz z Kościanka, Rogaliński z Ostrobrudek, Rogaliński z Cerekwicy.

POD BARANKIEM: Seegebreccht z Wolsztyna.

22. Maja.

BAZAR: Niegolewski z Włocławek, Lipski z Łaszczyca, Moraczewski z Orchowa.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Steindorff z Elgenau, Jasiński z Witakowic, Gerdych z Szczepankowa, Gothe i Siebert z Berlina, Jaffe z Zielonégóry, Pludra z Bremy, Bück z Landsberga n. W., Heimann z Elberfeldu, Schmidt z Frankfurtu n. M.

HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: bar. Rheinbaben z Fritschendorf, Reinhold z Wielowsk, Weinbards z Szczecina, Gertig z Wrocławia, Schimmelfennig z Grodziska, Flatau, Ritter i Glaser z Berlina, Marchand z Szczecina.

HOTEL DU NORD: Zaborowski z Ilowca, Geppner z Grodziska, Biegański z Cykowska, Sławski z Komornik, Drwęski z Starkowca, Węsierski z Modliszewa, Krzyżński z Sapowic, Wileczyński z Krzyżanowa, Zakrzewski z Wyszek, Kuczborski z Kurcewa, Kierska z Wrześni, Wollmann z Sremu, Heiman z Wrocławia.

POD CZARNYM ORŁEM, Chylewski z Kaźmierowa, Szulczewski z Runowa, Gabe z Strzałkowa.

HOTEL BERLINSKI: Pohl z Leszna, Engelmann z Pyzdr, Duliński z Sławna, Gromadziński z Ciążyna.

HOTEL PARYZKI: Kubens z Kolonii, Węsierski z Szczecina, Ramke z Moguncyi, Frank z Usarzewa, Wolff z Wrocławia, Wolski z Wrześni, Ramke z Bydgoszczy.

POD ŻŁOTA GESIĄ: Szenie z Korzkw, Nietrzepkowski z Brączewa.

HOTEL EICHBORN: Glas z Grodziska, Ehrlich z Pleszewa, Zarliński z Niewierza, Gaclewski z Kąkolowa, Bönisch z Szlaska.

HOTEL WROCLAWSKI: Hüttner z Jessen.

W MIESZKANIU PRYWATNEM: Bernstein z Hamburga, Rynek 87.

Berlińskie Towarzystwo zabezpieczenia życia.

Na walnym zebraniu odbytém w dniu 29. Kwietnia r. b. przez Berlińskie towarzystwo zabezpieczenia życia i Berliński bank zabezpieczenia rent i kapitałów, zostali dotychczasowi członkowie Dyrekcji napowrót obrani. Dyrekcya składa się więc z następujących osób:

- 1) P. E. Baudouin, Kupiec,
- 2) H. F. W. Brose, bankier,
- 3) v. Lamprecht, rzeczywisty tajny Radca i Prezes Dyrekcji banku głównego, kawaler orderów i t. d.,
- 4) F. M. v. Magnus, bankier i posiadziciel dóbr, i
- 5) H. Busse, jeneralny agent.

Berlin, dnia 7. Maja 1857.

Bode.

Tajny radca sprawiedliwości

Syndyk Berlińskiego towarzystwa zabezpieczenia życia i banku zabezpieczenia rent i kapitałów.

Piękny dobór

OBIC PAPIEROWYCH

z fabryk Belgijskich

poleca

SKŁAD PAPIERU

A. Rozego w Bazarze.

Dominium **Kobyłopole** pod Poznaniem urządziwszy w **Splawiu** nową gorzelnią na większą skalę, ma zamiar gorzelnią w Szczepankowie rozebrać, a wszelkie aparaty i kompletne utensylia, w dobrym stanie będące, sprzedać. Bliższą wiadomość udzieli **Drobniewicz**, Rządca gospodarstwa w **Kobyłopolu**.

Dominium **Mieszków** pod Jarocinem ma na sprzedaż 200 sążni brzożowych i 800 sążni sosnowych. Takowe stoją przy szosie pół mili od nowego miasta nad Wartą. Kupujący zgłosi się do **Choryni** pod Kościanem.

Nasze **kąpiele rzeczne, przy Grobli Nr. 2.** zostały otworzone do łaskawego użytku szanownej publiczności. — Wanny do kąpiei są także u nas do wypożyczenia.

Nawrotzki & Salewski.

Uczciwy subjekt **biegły w sprzedawaniu**, któryby pod niebytność pryncypała całkowity zarząd objąć i korespondencję w języku niemieckim i polskim prowadzić potrafił, znajdzie na 1. Lipca pod korzystnymi warunkami trwale miejsce. Uprasza się o nadesłanie adresów pod S. A. M. poste restante fr. w Wrocławiu.

Organista znający swoje obowiązki, bezzenny i zawsze trzeźwy, znajdzie natychmiast miejsce. Wilatowo, dnia 21. Maja 1857.

Zajęcki.

Miedź, mosiądz i metal kupuje i płaci za nie najwyższe ceny

J. C. Brese w Poznaniu,
Podgórna ulica Nr. 3.

Dom narożni przy ulicy Wielkie Garbary i Grobli, pod Nr. 41. położony (Hôtel de Hambourg), jest z wolnej ręki do sprzedania. O warunkach dowiedzieć się można u Wgo Kaczkowskiego, przy placu Wilhelmowskim Nr. 14b. lub u A. Rozego w Bazarze.

Kurs giełdy berlińskiej.

Dnia 20. Maja 1857.	Sto-pa pCt.	Na pr. kurant	
		papie-rani.	gotowi-zna.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4 $\frac{1}{2}$	—	99 $\frac{1}{2}$
dito z roku 1850.	4 $\frac{1}{2}$	—	99 $\frac{1}{2}$
dito z roku 1852.	4 $\frac{1}{2}$	—	99 $\frac{1}{2}$
dito z roku 1853.	4	—	94
dito z roku 1854.	4 $\frac{1}{2}$	—	99 $\frac{1}{2}$
Oblięi dęgu skarbowego	3 $\frac{1}{2}$	—	83 $\frac{1}{2}$
dito premiów handlu morskiego	3 $\frac{1}{2}$	—	—
dito Marchii Elektoralnej i Nowej	3 $\frac{1}{2}$	81	—
dito miasta Berlina	4 $\frac{1}{2}$	—	99 $\frac{1}{2}$
dito dito	3 $\frac{1}{2}$	—	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3 $\frac{1}{2}$	—	86
dito Prus Wschodnich	3 $\frac{1}{2}$	—	—
dito Pomorskie	3 $\frac{1}{2}$	86	—
dito W. X. Poznańskiego	4	—	—
dito W. X. Pozn. (nowe)	3 $\frac{1}{2}$	86 $\frac{3}{4}$	—
dito Szlaskie	3 $\frac{1}{2}$	—	86 $\frac{1}{2}$
dito Prus zachodnich	3 $\frac{1}{2}$	82 $\frac{1}{2}$	—
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	90 $\frac{1}{2}$
Louisdory	—	—	110
Akeye kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	4	—	94

CENY TARGOWE

w mieście Poznaniu.

	Dnia 22. Maja 1857 r.					
	od		do			
	tal.	šgr.	fn.	tal.	šgr.	fn.
Pszenięcy pięknej, szefel po 16 garn.	2	25	—	3	5	—
Pszenięcy średniej	2	12	6	2	17	6
Pszenięcy ordynaryjnej	2	—	—	2	5	—
Żyta przedniego, szefel	1	17	6	1	19	—
Żyta łżejszego	1	13	6	1	15	—
Jęczmienia dużego, szefel	—	—	—	—	—	—
Jęczmienia małego	—	—	—	—	—	—
Owsa, szefel	—	25	—	—	28	—
Grochu do gotowania, szefel	—	—	—	—	—	—
Gorch na pastwę	1	12	6	1	14	—
Tatarski szefel	1	15	—	1	20	—
Ziemniaków, szefel	—	—	—	—	—	—
Masła, garniec	2	10	—	2	25	—
Koniczyna czerwona	—	—	—	—	—	—
Siana, centnar	—	—	—	—	—	—
Słomy, kopa po 1200 funt	—	—	—	—	—	—
Spirytusu (beczka 120 kw.) 80 $\frac{0}{0}$ Tral.	—	—	—	—	—	—
dnia 22. Maja	22	25	—	23	10	—
dnia —	—	—	—	—	—	—